

O dysleksji...

Terminologia specyficznych trudności w pisaniu i czytaniu.

- Dysleksja rozwojowa – to specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu, występujące od początku nauki szkolnej, występujące w nasilonym stopniu.
- Dysleksja – to specyficzne trudności w nauce czytania.
- Dysortografia – to specyficzne trudności z opanowaniem poprawnego pisania.
- Dysgrafia – to specyficzne trudności w opanowaniu pożądanego poziomu graficznego pisma.

Przyczyny trudności w nauce o charakterze dyslektycznym to:

- nieharmonijny rozwój psychomotoryczny,
- nieprawidłowy rozwój funkcji słowno-językowych,
- zaburzenia funkcji wzrokowych,
- deficyty rozwoju funkcji ruchowych, zwłaszcza motoryka rąk,
- zakłócenia lateralizacji,
- zaburzenia orientacji

Trudności w czytaniu i pisaniu tylko w niektórych wypadkach są przejawem dysleksji rozwojowej. Trudności te występują także w wypadkach:

1. wad zmysłu wzroku i słuchu, w tym wypadku należy dostosować się do zaleceń okulisty (dobrze dobrane okulary) lub laryngologa i foniatry. W niektórych przypadkach można zdiagnozować dysleksje rozwojową gdy obok wad zmysłu występują zaburzenia funkcji słuchowo-językowych,
2. zaniedbań środowiskowych, dzieci takie nie widzą swoich rodziców czytających książek, którym nie czyta się systematycznie i nie rozwija zainteresowania książką, które nie ćwiczą codziennie, poczynając od klasy zerowej aż do uzyskania pełnej biegłości technicznej i pełnego rozumienia czytanego tekstu, a więc do momentu, kiedy czynność czytania zautomatyzuje się,
3. upośledzenia rozwoju umysłowego, wówczas trudności te pojawiają się na tle ogólnych trudności w uczeniu się niemal wszystkich przedmiotów, uczniowie z takimi problemami wymagają specjalnego programu edukacyjnego,
4. inteligencji niższej niż przeciętna, uczniowie mają uogólnione trudności w nauce, w tym także w czytaniu i pisaniu, potrzebują zawężenia zakresu materiału i obniżenia wymagań.

We wszystkich wymienionych wypadkach mamy do czynienia z trudnościami w czytaniu i pisaniu, ale nie z dysleksją rozwojową.

Uczeń, u którego zdiagnozowano zaburzenia dyslektyczne ma prawo do korzystania z dostosowania formy nauczania i wymagań do jego specjalnych potrzeb. Również na sprawdzianie i egzaminie warunki jego pracy i kryteria oceniania będą dostosowane do potrzeb ucznia pod warunkiem posiadania przez ucznia odpowiedniej

opinii z Poradni. Opinia taka powinna być wystawiona przez Poradnię do 30 września i dostarczona do szkoły do 15 października roku szkolnego, w którym odbywa się sprawdzian lub egzamin.

Formy dostosowania warunków egzaminacyjnych są różne dla sprawdzianu w klasie ósmej, a inne w przypadku egzaminu maturalnego.

Sposoby dostosowania warunków sprawdzianu dla klasy VIII mogą być następujące: oddzielna sala, wydłużanie czasu pracy pisania sprawdzianu, pomoc nauczyciela wspomagającego, który jeden raz głośno odczyta informacje z pierwszej strony zestawu egzaminacyjnego oraz teksty i treści zadań, specjalne kodowanie karty odpowiedzi – tolerancyjna ocena poziomu graficznego i błędów ortograficznych (w zależności od występującej dysfunkcji).

Sposoby dostosowania warunków egzaminu maturalnego: specjalne kodowanie arkusza egzaminacyjnego, możliwość pisania z użyciem komputera (głęboka dysgrafia).

Procedura badań diagnostycznych uczniów z trudnościami w poprawnym pisaniu i/lub czytaniu.

- W Poradni uczeń diagnozowany jest:
 - psychologicznie: ocena rozwoju intelektualnego, zdolności koncentracji uwagi, pamięć i spostrzeganie wzrokowe, słuchowe, funkcji, językowe, sprawność ruchowa rąk,
 - pedagogicznie: ocena technik szkolnych i znajomość zasad poprawnego pisania
- Uczeń powinien do Poradni dostarczyć:
 - opinię od nauczyciela polonisty,
 - zeszyty do języka polskiego, prace pisemne, dyktanda (do wglądu),
 - opinię pedagoga-terapeuty, jeżeli uczęszczał na zajęcia korekcyjno-kompensacyjne,
 - wyniki badań specjalistycznych w przypadku wady wzroku lub słuchu.